

retsmøder, der afholdes med henblik på at opnå retens forudgående kendelse om bl.a. edition eller beslaglæggelse efter retsplejelovens kapitel 75 b, dvs. beslaglæggelse med henblik på sikring af bevismidler, konfiskation eller vindikation (udlevering til den retmæssige ejer).

Begrundelsen for denne bestemmelse er, at formålet med indgrebet ofte vil forspildes, hvis sigtede fik kendskab hertil, før beslaglæggelsen er besluttet.

Strafferetsplejeudvalget har i sit lovudkast alene foreslået en konsekvensændring af § 748 som følge af den ændrede placering af reglerne om beslaglæggelse og edition, således at henvisningen til kapitel 75 b ændres til en henvisning til § 802, stk. 1 og 3. § 802, stk. 1, angår efter udvalgets lovudkast beslaglæggelse hos en mistænkt med henblik på sikring af bevismidler eller konfiskation. § 802, stk. 3, angår beslaglæggelse af en tiltalts hele formue eller en del af denne (formuebeslag), hvis denne har unddraget sig videre forfølgning i sagen.

Under høringen over betænkningen har anklagemyndigheden peget på, at der efter gældende ret heller ikke er pligt til underretning om retsmøder, der afholdes med henblik på at opnå rettens forudgående kendelse om beslaglæggelse hos tredjemand eller om edition, jf. nu de foreslåede bestemmelser i retsplejelovens §§ 803 og 804. Anklagemyndigheden har endvidere peget på, at der - som en ændring i forhold til gældende ret - er behov for at kunne undlade underretning af sigtede om retsmøder, der afholdes med henblik på at opnå rettens forudgående kendelse om beslaglæggelse til sikring af krav på sagsomkostninger, bøder og erstatningskrav, jf. den foreslåede bestemmelse i retsplejelovens § 802, stk. 2.

Justitsministeriet er enig i, at underretning også i disse tilfælde vil være egnet til at modvirke sagens opklaring eller gennemførelsen af beslaglæggelsen. Det foreslås derfor, at underretning kan undlades, uanset hvilken form for beslaglæggelse eller edition retsmødet angår. Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 18.

2.3.3. Beslaglæggelse med henblik på konfiskation

Der findes tre former for konfiskation:

- 1) Konfiskation af udbyttet ved en strafbar handling, jf. f.eks. straffelovens § 75, stk. 1, 1. pkt., 1. led, og § 76 a, stk. 1-3 (*udbyttekonfiskation*).
- 2) Konfiskation af genstande med henblik på at forebygge yderligere lovovertrædelser, jf. f.eks. straffelovens § 75, stk. 2, og færdselslovens § 133 a (*genstandskonfiskation*).
- 3) Konfiskation af et (ikke individualiseret) beløb svarende til udbyttet af en strafbar handling, jf.

f.eks. straffelovens § 75, stk. 1, 1. pkt., 2. led, og 2. pkt., og stk. 3, og § 76 a, stk. 5 (*værdikonfiskation*).

Efter Strafferetsplejeudvalgets lovudkast er reglerne for beslaglæggelse med henblik på konfiskation de samme, uanset hvilken form for konfiskation der er tale om.

Under høringen over betænkningen er det blevet anført fra domstolsside, at det ikke forekommer rimeligt, at beslaglæggelse af en sigtets værdier, som ikke har nogen forbindelse med det strafbare forhold - dvs. værdier, der ikke direkte eller indirekte er udbytte fra et strafbart forhold - men som kun har til formål at sikre et fremtidigt krav på værdikonfiskation, behandles på samme måde som beslaglæggelse med henblik på udbytte- eller genstandskonfiskation. Det er i stedet foreslået, at beslaglæggelse med henblik på værdikonfiskation behandles på samme måde som beslaglæggelse med henblik på at sikre det offentlige krav på sagsomkostninger eller bøde.

Sondringen vil bl.a. have betydning for den civilretlige virkning af beslaglæggelsen, jf. den foreslåede bestemmelse i retsplejelovens § 807 b og bemærkningerne hertil.

Det kan i den forbindelse nævnes, at Højesteret i en kendelse, gengivet i *Ugeskrift for Retsvæsen 1993, s. 778*, har fastslået, at beslaglæggelse med henblik på værdikonfiskation efter gældende ret alene har virkning som arrest. Afgørelsen er omtalt nærmere i bemærkningerne til den foreslåede § 807 b. En arrest sikrer, at sigtede ikke ved sine egne dispositioner over sin formue forringer muligheden for senere fyldestgørelse. En arrest hindrer imidlertid ikke, at sigtedes øvrige kreditorer søger sig fyldestgjort gennem udlæg og efterfølgende tvangsauktion eller ved sigtedes konkurs. I modsætning hertil antages beslaglæggelse med henblik på udbytte- eller genstandskonfiskation efter gældende ret at være beskyttet mod både sigtedes aftaleerhververe og kreditorer.

Justitsministeriet er enig i, at hensynene bag udbytte- og genstandskonfiskation tilsiger en stærkere beskyttelse af beslaglæggelse i dette øjemed, og at beslaglæggelse med henblik på værdikonfiskation nærmere kan ligestilles med beslaglæggelse med henblik på at sikre det offentlige krav på sagsomkostninger eller bøde. Lovforslaget er udformet i overensstemmelse hermed, jf. de foreslåede bestemmelser i retsplejelovens § 802, stk. 2, § 805, stk. 3, § 807 b, stk. 2, § 807 d, stk. 2, og § 1002, stk. 1.

Med denne ændring kan beslaglæggelse ske inden for følgende tre tilfældegrupper (sml. pkt. 2.2. ovenfor):